

GASTON SCHUL DOUANE-EXPEDITEUR

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. gruodžio 6 d. *

Byloje C-461/03

dėl *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Nyderlandai) 2003 m. spalio 24 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2003 m. lapkričio 4 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Gaston Schul Douane-expediteur BV

prieš

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas ir J. Malenovský, teisėjai N. Colneric (pranešėja), S. von Bahr ir J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, G. Arestis, A. Borg Barthet ir M. Ilešič,

* Proceso kalba: olandų.

generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos H. G. Sevenster ir N. A. J. Bel,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos T. van Rijn ir M. van Beek,

susipažinęs su 2005 m. birželio 30 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su EB 234 straipsnio išaiškinimu ir su 1995 m. birželio 23 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1423/95, nustatančio išsamias cukraus sektoriaus produktų, išskyrus melasą, importo įgyvendinimo taisykles (OL L 141, p. 16), 4 straipsnio 1 ir 2 dalių galiojimu.

- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Gaston Schul Douane-expediteur BV* (toliau – *Gaston Schul*) ir *Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit* (toliau – Žemės ūkio ministerija) dėl cukranendrių cukraus importo.

Teisinis pagrindas

- 3 Pagal EB 234 straipsnį:

„Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso priimti prejudicinį sprendimą dėl:

- a) šios Sutarties aiškinimo,

- b) Bendrijos institucijų ir ECB aktų galiojimo ir išaiškinimo,

- c) Tarybos aktu įkurtų įstaigų statutų išaiškinimo, kai tuose statutuose tai numatyta.

Tokiam klausimui iškilus valstybės narės teisme, tas teismas, manydamas, kad sprendimui priimti reikia nutarimo šiuo klausimu, gali prašyti Teisingumo Teismą priimti dėl jo prejudicinį sprendimą.

Tokiam klausimui iškilus nagrinėjant bylą valstybės narės teisme, kurio sprendimas pagal nacionalinę teisę negali būti toliau apskundžiamas teismine tvarka, tas teismas dėl jo kreipiasi į Teisingumo Teismą.“

- 4 Pasaulio prekybos organizacijos (toliau – PPO) steigimo sutarties 1 A priede esančios Sutarties dėl žemės ūkio, kuri Bendrijos vardu buvo patvirtinta 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimo 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos Bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu (OL L 336, p. 1) 1 straipsnio 1 dalies pirmąją įtrauka, 5 straipsnio 1 dalies b punkte ir 5 dalyje nurodyta:

„1. Nepaisant GATT 1994 II straipsnio 1 dalies b punkto nuostatų, kiekviena valstybė narė gali, remdamasi toliau išdėstytomis šio straipsnio 4 ir 5 dalių nuostatomis <...> jeigu:

a) <...>

b) kaina, kuria to produkto importuojamas kiekis gali patekti į nuolaidą teikiančią PPO valstybės narės muitinės teritoriją, nustatyta atitinkamos siuntos CIF importo kainos, išreikštos vietine valiuta, pagrindu, krinta žemiau slenkstinės kainos, kuri yra lygi aptariamojo produkto 1986–1988 metų referencinės kainos vidurkiui.

<...>

5. Papildomas muitas, įvedamas pagal šio straipsnio 1 dalies b punktą, yra nustatomas pagal tokią schemą:

<...>

5 1981 m. birželio 30 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1785/81 dėl bendro rinkos organizavimo cukraus sektoriuje (OL L 177, p. 4), iš dalies pakeisto 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 3290/94 dėl žemės ūkio sektoriuje būtinų pritaikomųjų pataisų ir pereinamojo laikotarpio priemonių, kad būtų įgyvendintos daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde sudarytos sutartys (OL L 349, p. 105, toliau – bazinis reglamentas), 15 straipsnio 3 dalyje numatyta, jog „importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti taikant papildomą importo muitą, nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos importo kainomis CIF“ ir kad „importo kainos CIF tuo tikslu tikrinamos remiantis to produkto tipinėmis kainomis pasaulinėje rinkoje arba to produkto kaina Bendrijos importo rinkoje“.

6 Siekdama nustatyti išsamias pagrindų reglamento įgyvendinimo taisykles, Europos Bendrijų Komisija priėmė Reglamentą Nr. 1423/95. Pagal Reglamento Nr. 1423/95 4 straipsnio 1 ir 2 dalis:

„1. Jeigu nėra pateiktas šio straipsnio 2 dalyje nurodytas prašymas arba jeigu 2 dalyje nurodyta siuntos CIF importo kaina yra mažesnė už Komisijos nustatytą atitinkamą tipinę kainą, tos siuntos CIF importo kaina, į kurią būtina atsižvelgti, apmokestinant papildomu mokesčiu, laikoma 1 straipsnio 2 arba 3 dalyje nurodyta tipinė kaina.

2. Jeigu siuntos CIF kaina yra didesnė už 1 straipsnio 2 arba 3 dalyje nurodytą atitinkamą tipinę kainą, importuotojui padavus prašymą dėl papildomo mokesčio nustatymo importuojančios valstybės narės kompetentingai institucijai importo deklaracijos priėmimo metu, konkrečios siuntos baltojo arba žaliavinio cukraus CIF importo kaina gali būti paverčiama atitinkamai Reglamento (EEB) Nr. 793/72 1 straipsnyje ir Reglamento (EB) Nr. 430/68 1 straipsnyje apibrėžta standartinės kokybės kaina arba KN 1702 20 99 kodu ženklinto produkto ekvivalentine kaina.

Siuntos CIF importo kaina paverčiama standartinės kokybės cukraus kaina atsižvelgiant į Reglamento (EEB) Nr. 784/68 5 straipsnyje nurodytą tikslinimą.

Tokiais atvejais, nustatant papildomą mokestį, atsižvelgiama į konkrečios siuntos CIF importo kainą, jeigu suinteresuota šalis importuojančios valstybės narės kompetentingai institucijai pateikia bent šiuos dokumentus:

- pirkimo-pardavimo sutartį arba jai ekvivalentų dokumentą,

- draudimo sutartį,

- sąskaitą-faktūrą,

- pervežimo sutartį (jei yra),

- kilmės sertifikatą,

- vežant jūros transportu – krovinio važtaraštį,

per 30 dienų nuo importo deklaracijos priėmimo dienos.

Konkreti valstybė narė gali paprašyti bet kurios kitos informacijos bei prašymą pagrindžiančių dokumentų.

Gavus prašymą, tuoj pat pradedamas taikyti Komisijos nustatytas papildomas importo mokesčiai.

Tačiau dėl skirtumo tarp Komisijos nustatyto konkretaus papildomo mokesčio ir papildomo mokesčio, nustatyto konkrečios siuntos CIF importo kainos pagrindu, suinteresuota šalis savo pačios prašymu gali pateikti užstatą pagal Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93 248 straipsnį.

Užstatas grąžinamas, kai tik importuojančios valstybės narės kompetentinga institucija, remdamasi suinteresuotos šalies pateiktais dokumentais, patenkina prašymą.

Valstybės narės kompetentinga institucija atmeta prašymą, jei, jos nuomone, pateikti dokumentai šio prašymo nepagrindžia.

Jei minėta institucija prašymo nepatenkina, užstatas konfiskuojamas.“ (Pataisytas vertimas)

Pagrindinis ginčas ir prejudiciniai klausimai

- 7 1998 m. gegužės 6 d. *Gaston Schul* pateikė importo deklaraciją 20 000 kg žaliavinio cukranendrių cukraus iš Brazilijos už 31 916 NLG CIF kainą. 1998 m. gegužės 13 d. muitinės tarnybų nurodyta kartu su užrašu „patikrinta be koregavimų“ mokėtino importo mokesčio suma buvo 20 983,70 NLG. 1998 m. rugpjūčio 4 d. Roosendaal apskrities muitinių ir mokesčių tarnybos inspektorius, veikiantis Žemės ūkio ministerijos vardu, pateikė pranešimą apie mokesčio dydį, nurodydamas *Gaston Schul* sumokėti 4 968,30 NLG sumą kaip „rinkliavą už žemės ūkio produkciją“. Ši rinkliava apskaičiuota taip: 20 000 kg buvo padauginta iš 24,841182 NLG (11,11 ekiu), kaip papildomas importo mokestis, ir padalinta iš 100 kg. Nepatenkinus skundo dėl pranešimo apie mokesčio dydį, *Gaston Schul* pareiškė ieškinį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme.
- 8 Pirmiausia šis teismas pripažino, kad pagrindų reglamento, nustatančio papildomą importo mokesčio schemą cukraus sektoriuje, 15 straipsnis yra tapatus 1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2777/75 dėl bendro paukštienos rinkos organizavimo (OL L 282, p. 77), iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 3290/94, 5 straipsniui, nes šių dviejų nuostatų aktualios redakcijos buvo priimtose tą pačią dieną.
- 9 Šiame paukštienos ir kiaušinių sektoriuje Teisingumo Teismas 2001 m. gruodžio 13 d. sprendimu *Kloosterboer Rotterdam* (C-317/99, Rink. p. I-9863) pripažino negaliojančiomis 1995 m. birželio 28 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1484/95, nustatančio išsamias papildomų importo muitų sistemos taikymo taisykles ir papildomus importo muitus paukštienos bei kiaušinių sektoriams bei kiaušinių albuminui ir panaikinančio Reglamentą Nr. 163/67/EEB (OL L 145, p. 47),

3 straipsnio 1 ir 3 dalis, tiek kiek šiame straipsnyje numatyta, jog jame nurodytas papildomas mokestis iš esmės nustatomas pagal Reglamento Nr. 1484/95 2 straipsnio 1 dalyje numatytą tipinę kainą, ir kad šis mokestis gali būti nustatytas remiantis atitinkamos siuntos CIF importo kaina tik importuotojui pateikus prašymą. Pagal šį sprendimą Komisija viršijo savo vykdomųjų galių ribas.

10 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad minėto reglamento 3 straipsnio 1 ir 3 dalių nuostatos, į kurias atsižvelgė Teisingumo Teismas bei pripažino negaliojančiomis, sutampa su Reglamento Nr. 1423/95 4 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis. Abiem atvejais tai yra pagrindų reglamentas, kuris pagal PPO steigimo sutarties 1 A priede esančios sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnį nurodo, kad papildomas importo mokestis yra apskaičiuojamas remiantis CIF kaina, nors Komisijos įgyvendinimo reglamente šio papildomo mokesčio apskaičiavimas, remiantis tipine kaina, tapo bendrąja taisykle.

11 Todėl Reglamento Nr. 1423/95 4 straipsnio 1 ir 2 dalys yra nesuderinamos su pagrindų reglamento 15 straipsniu.

12 Tačiau nurodydamas 1987 m. spalio 22 d. Sprendimą *Foto-Frost* (314/85, Rink. p. 4199) prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konstatuoja, kad priimti sprendimą dėl Bendrijos institucijų akto galiojimo gali tik Teisingumo Teismas.

13 Vis dėlto jis mano, kad siekiant atsakyti į klausimą, ar galėtų būti kitaip tokio nacionalinio ginčo atveju, kaip pagrindinėje byloje, kur kilo abejonė, ar galioja nuostatos, atitinkančios kitas Bendrijos teisės nuostatas, kurias Teisingumo Teismas jau pripažino negaliojančiomis sprendime dėl prejudicinio klausimo, kaip antai, minėtame sprendime *Kloosterboer Rotterdam*, reikia EB 234 straipsnio trečiosios pastraipos išaiškinimo.

14 Šiomis sąlygomis *College van Beroep voor het bedrijfsleven* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos klausimus:

- „1) Ar EB 234 straipsnio trečiojoje pastraipoje nurodytas nacionalinis teismas privalo pateikti Teisingumo Teismui klausimą, kaip toliau nurodytasis, dėl reglamento nuostatų galiojimo, net kai Teisingumo Teismas jau pripažino tam tikras atitinkamas kito panašaus reglamento nuostatas negaliojančiomis, ar veikiau šis teismas gali netaikyti pirmųjų nuostatų atsižvelgdamas į jų ir negaliojančių pripažintų nuostatų konkrečius panašumus?
- 2) Ar <...> Reglamento Nr. 1423/95 <...> 4 straipsnio 1 ir 2 dalys yra negaliojančios, nes numato, kad šiame straipsnyje nurodytas papildomas mokestis turi būti iš esmės nustatytas remiantis tipine kaina <...> Reglamento Nr. 1423/95 <...> 1 straipsnio 2 dalies prasme ir, be to, šis mokestis turi būti apskaičiuojamas remiantis atitinkamos siuntos CIF importo kaina tik importuotojui dėl to pateikus prašymą? “

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmo klausimo

15 Savo pirmu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar EB 234 straipsnio trečioji pastraipa įpareigoja nacionalinį teismą, kurio sprendimai pagal nacionalinę teisę negali būti toliau apskundžiami, pateikti Teisingumo Teismui klausimą dėl reglamento nuostatų galiojimo, net kai Teisingumo Teismas kito panašaus reglamento atitinkamas nuostatas jau pripažino negaliojančiomis.

- 16 Dėl aiškinimo klausimų iš 1982 m. spalio 6 d. Sprendimo *Cilfit ir kt.* (283/81, Rink. p. 3415, 21 punktas) matyti, kad teismas, kurio sprendimai pagal nacionalinę teisę negali būti toliau apskundžiami, gali, spręsdamas Bendrijos teisės klausimą, nesilaikyti pareigos kreiptis dėl prejudicinio sprendimo tik tuo atveju, jei jis konstatavo, kad iškeltas klausimas nėra svarbus bylai, ar kad dėl nagrinėjamos Bendrijos teisės nuostatos Teisingumo Teismas jau pateikė savo išaiškinimą, arba tinkamas Bendrijos teisės taikymas yra toks akivaizdus, kad dėl to negali kilti jokių pagrįstų abejonių (taip pat žr. 2005 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Intermodal Transports*, C-495/03, dar nepaskelbto Rinkinyje, 33 punktą).
- 17 Tačiau iš nurodyto sprendimo *Foto-Frost* 20 punkto matyti, kad nacionaliniai teismai neturi jurisdikcijos patys pripažinti Bendrijos institucijų aktų negaliojančiais.
- 18 Tam tikromis sąlygomis taisyklė, pagal kurią nacionaliniai teismai nėra kompetentingi patys pripažinti Bendrijos aktus negaliojančiais, gali būti koreguojama tuo atveju, kai pateikiamas prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, (minėto sprendimo *Foto-Frost* 19 punktas; šiuo atžvilgiu taip pat žr. 1977 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Hoffmann-La Roche*, 107/76, Rink. p. 957, 6 punktą; 1982 m. spalio 27 d. Sprendimo *Morson ir Jhanjan*, 35/82 ir 36/82, Rink. p. 3723, 8 punktą; 1991 m. vasario 21 d. Sprendimo *Zuckerfabrik Süderdithmarschen et Zuckerfabrik Soest*, C-143/88 ir C-92/89, Rink. p. I-415, 21 ir 33 punktus bei 1995 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Atlanta Fruchthandelsgesellschaft ir kt.* (I), C-465/93, Rink. p. I-3761, 30, 33 ir 51 punktus).
- 19 Tačiau minėtame sprendime *Cilfit ir kt.* pateiktas aiškinimas dėl išaiškinimo klausimų negali būti taikomas ir klausimams, susijusiems su Bendrijų aktų galiojimu.

- 20 Pirmiausia reikia pažymėti, kad net iš pirmo žvilgsnio panašiais atvejais negali būti pašalinama galimybė, jog išsamus vertinimas gali parodyti, kad nuostata, kurios galiojimas yra ginčijamas, negali būti prilyginama jau pripažintai negaliojančia nuostatai dėl teisinių arba, kitas atvejais, faktinių aplinkybių skirtumo.
- 21 EB 234 straipsniu Teisingumo Teismui suteikiama kompetencija iš esmės siekiama užtikrinti, kad nacionaliniai teismai vienodai taikytų Bendrijos teisę. Šis vienodumo reikalavimas ypač privalomas tuomet, kai ginčijamas Bendrijos akto galiojimas. Skirtumai tarp valstybių narių teismų sprendžiant Bendrijos aktų galiojimą galėtų kelti pavojų pačiam Bendrijos teisinės sistemos vieningumui ir pažeisti pagrindinį teisinio saugumo reikalavimą. (minėto sprendimo *Foto-Frost* 15 punktas).
- 22 Galimybė nacionaliniam teismui priimti sprendimą dėl Bendrijos akto negaliojimo nėra suderinama su būtinu teisminės gynybos sistemos darnumu, įtvirtintu EB sutartimi. Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą dėl galiojimo įvertinimo, kaip ir ieškinys dėl panaikinimo, yra Bendrijos aktų teisėtumo kontrolės būdas. EB 230 ir EB 241 straipsniuose bei EB 234 straipsnyje Sutartis įtvirtino išsamią teisių gynimo priemonių ir procedūrų sistemą, skirtą tam, kad Bendrijos teismas galėtų vykdyti institucijų priimtų aktų teisėtumo kontrolę (žr. 1986 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Parti écologiste „Les Verts“ prieš Parlamentą*, 294/83, Rink. p. 1339, 23 punktą; minėto sprendimo *Foto-Frost* 16 punktą ir 2002 m. liepos 25 d. Sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores*, C-50/00 P, Rink. p. I-6677, 40 punktą).
- 23 Negalima remtis procedūros trukmės sutrumpinimu siekiant pateisinti Bendrijų teismo išimtinės jurisdikcijos priimti sprendimą dėl Bendrijos teisės galiojimo pažeidimą.

24 Be to, reikia pabrėžti, kad būtent Bendrijos teismas užima geriausias pozicijas sprendimui dėl Bendrijos aktų galiojimo priimti. Iš tiesų pagal Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnį Bendrijos institucijos, kurių aktai yra ginčijami, turi teisę dalyvauti nagrinėjant bylą Teisingumo Teisme, kad apgintų šių aktų galiojimą. Be to, pagal šio statuto 24 straipsnio antrąją pastraipą iš bylos šalimis nesančių Bendrijos institucijų Teisingumo Teismas gali reikalauti pateikti visą informaciją, kuri, jo nuomone, yra reikalinga nagrinėjant bylą (žr. minėto sprendimo *Foto-Frost* 18 punktą).

25 Iš visų pirmiau pateiktų vertinimų matyti, kad į pirmą klausimą reikia atsakyti, kad EB 234 straipsnio trečioji pastraipa įpareigoja nacionalinį teismą, kurio sprendimai pagal nacionalinę teisę negali būti toliau apskundžiami, pateikti Teisingumo Teismui klausimą dėl reglamento nuostatų galiojimo, net kai Teisingumo Teismas panašaus reglamento atitinkamas nuostatas jau pripažino negaliojančiomis.

Dėl antro klausimo

26 Savo antru klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar Reglamento Nr. 1423/95 4 straipsnio 1 ir 2 dalys negalioja, tiek kiek jos numato, kad šiame straipsnyje nurodytas papildomas mokestis turi būti iš esmės nustatytas remiantis tipine kaina šio reglamento 1 straipsnio 2 dalies prasme ir, be to, šis mokestis turi būti apskaičiuojamas remiantis atitinkamos siuntos CIF importo kaina tik importuotojui dėl to pateikus prašymą.

27 Iš pagrindų reglamento 15 straipsnio 3 dalies pirmosios pastraipos formuluotės aiškiai matyti, kad vien atitinkamos siuntos CIF importo kaina gali būti pagrindu nustatyti papildomą mokestį.

- 28 Šios taisyklės taikymui netaikoma jokia sąlyga ar išimtis.
- 29 Pagrindų reglamento 15 straipsnio 3 dalies antroji pastraipa nedviprasmiškai numato, kad į nagrinėjamos prekės tipinę kainą atsižvelgiama tik siekiant patikrinti CIF importo kainos tikslumą.
- 30 Priešingai, pagal Reglamento Nr. 1423/95 4 straipsnio 1 ir 2 dalis atsižvelgimas į CIF importo kainą nustatant papildomą mokestį priklauso nuo sąlygos, ar importuotojas šiuo tikslu pateikia formalų prašymą kartu su tam tikrais pateisinančiais dokumentais, o visais kitais atvejais nurodoma, kad reikia atsižvelgti į tipinę kainą, kuri taip tampa bendrąja taisykle.
- 31 Kadangi pagrindų reglamento 15 straipsnio 3 dalis nenumato jokios papildomo mokesčio nustatymo, remiantis CIF importo kaina, išimties Reglamento Nr. 1423/95 4 straipsnio 1 ir 2 dalys prieštarauja šiai nuostatai.
- 32 Todėl į antrą klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1423/95 4 straipsnio 1 ir 2 dalys negalioja tiek, kiek jos numato, kad šiame straipsnyje nurodytas papildomas mokestis turi būti iš esmės nustatytas remiantis šio reglamento 1 straipsnio 2 dalyje numatyta tipine kaina, ir kad šis mokestis apskaičiuojamas remiantis atitinkamos siuntos CIF importo kaina tik importuotojui dėl to pateikus prašymą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 33 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusiai teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti pastarasis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. EB 234 straipsnio trečioji pastraipa įpareigoja nacionalinį teismą, kurio sprendimai pagal nacionalinę teisę negali būti toliau apskundžiami pateikti Teisingumo Teismui klausimą dėl reglamento nuostatų galiojimo, net kai Teisingumo Teismas panašaus reglamento atitinkamas nuostatas jau pripažino negaliojančiomis.**
- 2. 1995 m. birželio 23 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1423/95, nustatančio išsamias cukraus sektoriaus produktų, išskyrus melasą, importo įgyvendinimo taisykles, 4 straipsnio 1 ir 2 dalys negalioja tiek, kiek jos numato, kad šiame straipsnyje nurodytas papildomas mokestis turi būti iš esmės nustatytas remiantis šio reglamento 1 straipsnio 2 dalyje numatyta tipine kaina, ir kad šis mokestis apskaičiuojamas remiantis atitinkamos siuntos CIF importo kaina tik importuotojui dėl to pateikus prašymą.**

Parašai.